In de zaak 38-76,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van het Finanzgericht te Düsseldorf, in het aldaar aanhangig geding tussen

INDUSTRIEMETALL LUMA GMBH, gevestigd te Düsseldorf,

en

HAUPTZOLLAMT DUISBURG,

om een prejudiciële beslissing inzake de uitlegging van post 73.02 G juncto aantekening 1 c (nr. 73.02) van het gemeenschappelijk douanetarief,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede Kamer),

samengesteld als volgt: P. Pescatore, kamerpresident, A. J. Mackenzie Stuart en A. Touffait, rechters,

advocaat-generaal: F. Capotorti
griffier: A. Van Houtte

het navolgende

ARREST

Ten aanzien van de feiten

Overwegende dat de feiten, het processverloop en de krachtens artikel 20 van het protocol betreffende 's Hofs Statuut (EEG) ingediende schriftelijke opmerkingen kunnen worden samengevat als volgt:

I — Feiten en schriftelijke behandeling

De vennootschap Industriemetall Luma GmbH (na te noemen: Luma), gevestigd te Düsseldorf, importeert sedert verscheidene jaren schroot en ander ijzerafval uit het Verenigd Koninkrijk in de Bondsrepubliek Duitsland. Het materiaal wordt in Engeland gesmolten en met het oog op het vervoer gegoten tot zogenaamde gietelingen van wisselende samenstelling, afhankelijk van de hoedanigheid en de legering van het basismateriaal. Kenmerkend is een relatief hoog gehalte aan wolfram (30 tot 40 %), een kobaltgehalte van 5 tot 10 % en een koolstofgehalte van minder dan 1,9 %.

Op 23 maart 1972 liet Luma een uit Engeland afkomstige partij schroot met een totaalgewicht van 20 379 kg netto inklaren door het douanekantoor te Duisburg-Ruhrort. Volgens de omschrijving van de Engelse leverancier ging het om „omgesmolten wolframhoudend materiaal", dat door Luma werd aangegeven als „schroot en ijzer- of staalafval van gelegeerd staal"; het douanekantoor deelde het zonder verdere controle in onder post 73.15 B-I-b-1-aa van het gemeenschappelijk douanetarief (gelegeerd staal, afvalingots), waarvoor geen invoerrecht is verschuldigd.

Bij latere controle stelde de technische dienst van de douane vast dat de waar naast een wolframgehalte van 30-33 % een kobaltgehalte van meer dan 10 % had. Op advies van de „Zolltechnische Prüfungs- und Lehranstalt" te Keulen van 9 januari 1973 deelde de douane van Duisburg-Ruhrort bij wijzigingsbeschikking van 15 februari 1973 de door Luma geïmporteerde goederen, wegens een gehalte van meer dan 10 % aan andere legeringselementen, in onder tariefpost 73.02 G (ferrolegeringen), waarvoor het gemeenschappelijk douanetarief (GDT) een autonoom en conventioneel invoerrecht van 7 % voorziet; derhalve vorderde zij van Luma betaling van rechten tot een totaal bedrag van 7 807,37 DM.

Tegen deze wijzigingsbeschikking diende Luma op 18 maart 1973 een bezwaarschrift in bij het Hauptzollamt Duisburg, dat evenwel op 27 juli 1973 werd afgewezen. Daarop ging Luma op 10 augustus 1973 in beroep bij het Finanzgericht te Düsseldorf.

Haar betoog voor deze instantie kwam er in hoofdzaak op neer dat het door haar ingevoerde materiaal wolframhoudend en soms ook kobalthoudend afval van gelegeerd staal is, dat deze waar onder geen enkele tariefpost valt en dus volgens algemene bepaling nr. 4 voor de toepassing van de nomenclatuur van het GDT moet worden ingedeeld als afvalingots van post 73.15-B-I-b-1-aa. Deze vaststelling zou steun vinden in het indelingsadvies van 20 oktober 1970 van het Comité Nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief. Aan de andere kant kon de waar vanwege haar aard, gebruik en bestemming niet vallen onder ferrolegeringen in de vorm van „ruwe smelterijprodukten" in de zin van aantekening 1 c bij hoofdstuk 73 van het GDT.

Daarentegen meende het Hauptzollamt Duisburg dat was voldaan aan de materiële voorwaarden van aantekening 1 c bij hoofdstuk 73 van het GDT, volgens welke ruwe smelterijprodukten, bevattende meer dan 10 gewichtspercenten andere legeringselementen tezamen, ferrolegeringen zijn. Aangezien de waar klaarblijkelijk onder post 73.02 G kon worden ingedeeld, zou algemene bepaling nr. 4 buiten toepassing moeten blijven. Deze conclusie zou worden bevestigd door de toelichtingen op post 73.15 van het GDT. Het indelingsadvies van het Comité Nomenclatuur van 20 oktober 1970 zou niet van toepassing zijn, aangezien het betrekking heeft op smelterijprodukten met een kobaltgehalte van maximaal 10 %.

Van mening dat het voor de oplossing van het geschil aankomt op de uitlegging en onderlinge afbakening van de posten 73.02 en 73.15-B-I-b-1-aa van het GDT, heeft het Finanzgericht te Düsseldorf (4e kamer) bij beschikking van 9 april 1976 krachtens artikel 177 EEG-Verdrag besloten het geding te schorsen totdat het Hof van Justitie zich bij wege van prejudiciële beslissing zal hebben uitgesproken over de navolgende vraag:

„Dient het gemeenschappelijk douanetarief te worden uitgelegd in die zin, dat de term ferrolegeringen van post 73.02 juncto aantekening 1 c bij hoofdstuk 73 slechts slaat op produkten vervaardigd uit nieuwe metalen of ertsen, die met het oog op hun gebruik bij de staalproduktie gekenmerkt worden door een vaste en vooraf nauwkeurig bepaalde samenstelling van bepaalde legeringselementen, ofwel in die zin, dat deze post mede om-

vat versmolten schroot (smelterijprodukten) dat voldoet aan de materiële voorwaarden van aantekening 1 c bij hoofdstuk 73?"

De beschikking van het Finanzgericht te Düsseldorf is op 30 april 1976 ingeschreven ter griffie van het Hof.

Krachtens artikel 20 van het protocol betreffende's Hofs Statuut (EEG) heeft de Commissie van de Europese Gemeenschappen op 2 juli 1976 schriftelijke opmerkingen ingediend.

Het Hof heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.

Het heeft de Commissie evenwel verzocht de volledige tekst over te leggen van het indelingsadvies van het Comité Nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief van 20 oktober 1970.

Bij beschikking van 15 september 1976 heeft het Hof met toepassing van artikel 95, paragraaf 1, van het Reglement voor de procesvoering besloten de zaak te verwijzen naar de Tweede Kamer.

II — Bij het Hof ingediende schriftelijke opmerkingen

De *Commissie van de Europese Gemeenschappen* merkt op dat het Finanzgericht te Düsseldorf het Hof heeft verzocht de criteria ter afbakening van de posten 73.02 G en 73.15-B-I-b-1-aa vast te stellen. Laatstgenoemde post nu heeft betrekking op EGKS-produkten, vallend onder het éénvormige EGKS-tarief, zodat de vraag zich voordoet of dit invloed heeft op 's Hofs interpretatiebevoegdheid. Het valt evenwel te verdedigen dat een op het specifieke object van de prejudiciële vraag afgestemde uitlegging van post 73.02 G juncto aantekening 1 c bij hoofdstuk 73 voldoende is om de twee genoemde posten onderling af te bakenen, zonder dat daarnaast een authentieke uitlegging van post 73.15-B-I-b-1-aa nodig is.

Wat de zaak zelf betreft, gaat het om de vraag of de omstandigheid dat een aan verzoekster geleverde partij schroot — als gevolg van een toevallige zeer grote concentratie kobalt in het basismateriaal — meer dan 10 % kobalt bevat, op zichzelf een andere tariefindeling van de waar (post 73.02 G in plaats van post 73.15-B-I-b-1-aa) kan rechtvaardigen of zelfs onontkoombaar maakt, dan wel of het GDT andere criteria hanteert die zich tegen deze uitlegging verzetten.

Bij de beantwoording van de gestelde vraag dient men in de eerste plaats uit te gaan van de tekst, het doel en de nomenclatuur van het GDT; vervolgens dient men zo nodig te zien naar de algemene toelichtingen op het GDT van de Commissie, naar de indelingsadviezen van het Comité Nomenclatuur, alsmede naar de Toelichtingen op de nomenclatuur van Brussel: deze teksten zijn op zich niet bindend, maar leveren waardevolle gegevens voor de uitlegging van het GDT.

Hoofdstuk 73 van het GDT (gietijzer, ijzer en staal) bevat een aantal criteria voor de tariefindeling van een produkt: vorm en afmeting, bewerkingsfase, wijze van vervaardiging, gebruik en samenstellende elementen. Het kent een bijzonder belang toe aan de samenstelling van de waar, deze vormt de algemene grondslag, waarop de onderverdelingen en de verdere onderscheidingen zijn opgebouwd.

Wanneer bij een tariefpost meer dan één criterium wordt aangelegd voor de indeling van een waar, hebben deze als materiële indelingsvoorwaarden gelijke waarde. Bepaalde criteria spelen evenwel een beslissende rol, wanneer een waar onder geen enkele post van het GDT valt; in dat geval moeten de goederen volgens algemene bepaling nr. 4 worden ingedeeld onder de post welke van toepassing is op de goederen waarmee zij de meeste overeenkomst vertonen, en het vaststellen van deze overeenkomst ver-

onderstelt een beoordeling aan de hand van de essentiële indelingscriteria.

De door Luma ingevoerde waar met een binnen de „normale" marge vallend gehalte aan wolfram en kobalt, kon niet rechtstreeks onder een tariefpost worden ingedeeld: ze beantwoordde niet aan de gezamenlijke criteria van enige in aanmerking komende post. Op grond van deze constatering heeft het Comité Nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief bij indelingsadvies van 20 oktober 1970 indeling onder post 73.15-B-I-b-1-aa voorgesteld, aangezien de waar daarmee „de meeste overeenkomst vertoonde."

Dit advies geldt echter slechts voor waren waarvan de voor de tariefindeling beslissende criteria overeenkomen met die van de waren waarvoor het is gegeven. Ook wanneer maar één criterium afwijkt, is het noodzakelijk wederom op zoek te gaan naar een post die de goederen exact dekt. Pas bij gebreke van zo een post kan een beroep worden gedaan op algemene bepaling nr. 4, maar ook dan moet bij het zoeken naar een „overeenkomstige" post rekening worden gehouden met het „nieuwe" criterium. Ook in dat geval kan men dus niet automatisch terugvallen op het indelingsadvies van 20 oktober 1970.

Met betrekking tot de tariefindeling, bestaat er een belangrijk verschil tussen goederen met een kobaltgehalte van minder en die met een gehalte van meer dan 10 %: bij een kobaltgehalte van meer dan 10 % beantwoorden zij aan een — vergeleken met aantekening 1 d — specifiek criterium van aantekening 1 c bij hoofdstuk 73 en voldoen zo aan de voorwaarde betreffende de samenstellende elementen, waardoor indeling als binaire ferrolegering van post 73.02 (ferrolegeringen) gerechtvaardigd is.

Om onder post 73.02 te kunnen worden ingedeeld, moet de waar nog een ruw smelterijprodukt zijn, dat wil zeggen praktisch niet geschikt voor het walsen of voor het smeden en gebruikt als toeslag voor de staalvervaardiging.

Ruwe smelterijprodukten zijn gesmolten en vervolgens in een bepaalde vorm gegoten produkten, die in de eerste bewerkingsfase verkeren en nog niet definitief zijn verwerkt. Uiterlijk zien zij er grof en zeer primitief uit (blokken, platen), met een onregelmatig en ruw oppervlak. De Toelichtingen op de nomenclatuur van Brussel en die op het GDT komen wat formulering, doel en nomenclatuur betreft, met het GDT overeen: het algemene criterium voor ferrolegeringen is de aanwezigheid van grote hoeveelheden legeringselementen dan wel minimum en maximum gehaltes aan non-ferrolegeringselementen. Ook in casu geven de Toelichtingen op het gemeenschappelijk douanetarief een juiste uitlegging van post 73.02 juncto aantekening 1 c bij hoofdstuk 73; het algemene criterium is: „hersmolten en tot ingots gegoten afvallen uit de ijzer- en staalbewerking, die de samenstelling bezitten van een ferrolegering en als toeslag worden gebruikt bij de vervaardiging van speciale staalsoorten, worden overeenkomstig hun aard ingedeeld onder één der onderverdelingen van post 73.02", en voorts: schroot, resten en afvallen, versmolten en gegoten tot ingots, „zijn te beschouwen" als ferrolegeringen of als ingots en vallen afhankelijk van hun samenstelling onder een van de verschillende onderverdelingen van post 73.02 of onder de onderverdelingen 73.06 B, 73.15-A-I-b-1 of 73.15-B-I-b-1-aa. De uitdrukking „zijn te beschouwen" betekent dat deze produkten, als ferrolegeringen in de zin van het GDT, onder dezelfde post als deze moeten worden ingedeeld. Daarmee is geen tegenstelling met „echte" ferrolegeringen bedoeld.

De technisch-wetenschappelijke definitie van ferrolegeringen verschilt aanzienlijk van die welke het GDT gebruikt; het tarief en de techniek hebben immers elk een andere benaderingswijze. De bij de verschillende posten en bepalingen van het GDT gehanteerde criteria moeten de douane in staat stellen een waar nauwkeurig in te delen aan de hand van zo objectief mogelijke criteria. Zo gezien is het

daarbij niet van belang uit welk materiaal en volgens welk speciaal procédé de staalblokken zijn gegoten, wanneer de waar zelf maar de objectieve kenmerken bezit die noodzakelijk en toereikend zijn voor indeling onder post 73.02.

Wat betreft de twee andere kenmerken (produkten die praktisch niet geschikt zijn voor het walsen of het smeden, en die als toeslag voor de staalvervaardiging worden gebruikt) kan in casu worden volstaan met de vaststelling dat volgens verzoekster in het hoofdgeding de onderhavige produkten daadwerkelijk als toeslag bij de staalvervaardiging worden gebruikt.

De vraag van het Finanzgericht te Düsseldorf kan derhalve worden beantwoord als volgt:

„Gietelingen, verkregen door versmelting van schroot, afvallen en resten van ijzer, die praktisch niet geschikt zijn voor het walsen en smeden, en die als toeslag voor de staalvervaardiging worden gebruikt, en die één of meer legeringselementen genoemd in aantekening 1 c bij hoofdstuk 73 van het gemeenschappelijk douanetarief in de daar aangegeven verhouding bevatten, moeten worden ingedeeld als ferrolegeringen van post 73.02."

III — Mondelinge behandeling

Overwegende dat de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ten deze vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur M. Beschel, ter terechtzitting van 27 oktober 1976 mondelinge opmerkingen heeft gemaakt;

dat de advocaat-generaal ter terechtzitting van 1 december 1976 conclusie heeft genomen;

Ten aanzien van het recht

1 Overwegende dat het Finanzgericht te Düsseldorf bij beschikking van 9 april 1976, ingekomen ter griffie van het Hof op 30 april daaropvolgende, krachtens artikel 177 EEG-Verdrag een vraag heeft gesteld inzake de uitlegging van post 73.02 van het gemeenschappelijk douanetarief, „ferrolegeringen", met het oog op de afbakening van deze post tegenover de (onder het EGKS-Verdrag vallende) post 73.15-B-I-b-1-aa, „afvalingots" van gelegeerd staal;

dat blijkens de toelichting van de nationale rechterlijke instantie verzoekster in het hoofdgeding sedert jaren uit het Verenigd Koninkrijk omgesmolten wolframhoudend schroot importeert in de vorm van gietelingen met een wolframgehalte van ongeveer 30 % en een kobaltgehalte van 5-10 %;

2 dat dit produkt, na een langdurig geschil over de tariefindeling, bij advies van het Comité Nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief van 20 oktober 1970, vastgesteld overeenkomstig artikel 2 van verordening (EEG) nr. 97/69 van 16 januari 1969 (PB L 14 1969, blz. 1), op grond van zijn overeen-

komst met „afvalingots" is ingedeeld onder post 73.15-B-I-b-1-aa, zulks met toepassing van algemene bepaling nr. 4 betreffende de toepassing van de nomenclatuur, opgenomen in Titel I, A, Algemene bepalingen van het douanetarief;

3 Overwegende dat verzoekster op 23 maart 1972 een partij versmolten wolframhoudend schroot heeft doen inklaren, die door het met de inklaring belaste douanebureau zonder nader onderzoek onder post 73.15-B-I-b-1-aa — vrij van invoerrecht — is ingedeeld;

dat toen de waar bij latere controle naast ongeveer 30 % wolfram meer dan 10 % kobalt bleek te bevatten, het douanebureau ze bij wijzigingsbeschikking heeft ingedeeld als ferrolegeringen van tariefpost 73.02-G (belast met een invoerrecht van 7 %) en mitsdien betaling van de uit deze indeling voortvloeiende invoerrechten heeft gevorderd;

dat op bezwaarschrift van verzoekster in het hoofdgeding deze wijzigingsbeschikking is bevestigd door het Hauptzollamt Duisburg, verweerder in het hoofdgeding;

4 Overwegende dat ter staving van haar beroep verzoekster in het hoofdgeding onder meer aanvoert dat de ferrolegeringen van post 73.02 worden vervaardigd uit nieuwe metalen of ertsen en met behulp van technische procédés die de aanwezigheid van bepaalde legeringselementen in vaste en nauwkeurig bepaalde hoeveelheden waarborgen, terwijl het geïmporteerde produkt, ontstaan door ruw smelten van ijzerafval en schroot, een weinig constante samenstelling heeft, zodat het kobaltgehalte van meer dan 10 % in de partij waarvan de tariefindeling in geschil is, zuiver toevallig is;

dat de verwerende instantie zich voor de bestreden beschikking beroept op aantekening 1 c bij hoofdstuk 73 van het gemeenschappelijk douanetarief, waaruit zou volgen dat de aanwezigheid van meer dan 10 % kobalt in de onderhavige partij tot gevolg heeft dat de ingevoerde waar onder post 73.02 valt;

dat in zodanig geval niet moet worden overgegaan tot indeling naar analogie zoals geschied in het advies van het Comité Nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief van 20 oktober 1970, aangezien toepassing van deze procedure veronderstelt dat het een waar betreft die onder geen der posten en onderverdelingen van het douanetarief valt;

dat om deze uitleggingsvraag te kunnen oplossen, het Finanzgericht de navolgende vraag heeft gesteld:

„Dient het gemeenschappelijk douanetarief te worden uitgelegd in die zin, dat de term ferrolegeringen van post 73.02 juncto aantekening 1 c bij hoofdstuk 73 slechts slaat op produkten vervaardigd uit nieuwe metalen of ertsen, die met het oog op hun gebruik bij de staalproduktie gekenmerkt worden door een vaste en vooraf nauwkeurig bepaalde samenstelling van bepaalde legeringselementen,

ofwel in die zin,

dat deze post mede omvat versmolten schroot (smelterijprodukten) dat voldoet aan de materiële voorwaarden van aantekening 1 c bij hoofdstuk 73?";

5 Overwegende dat post 73.02 uitsluitend de aanduiding „ferrolegeringen" bevat, gevolgd door zes onderverdelingen voor legeringen van een bepaalde samenstelling (A-F) aangevuld met een onderverdeling G met de vermelding „andere";

dat in de aantekeningen aan het begin van hoofdstuk 73, die dezelfde rechtskracht hebben als de tariefposten, het begrip ferrolegeringen onder 1 c wordt omschreven als volgt:

„ruwe smelterijprodukten ... welke praktisch niet geschikt zijn voor het walsen en ook niet voor het smeden en welke als toeslag voor de staalvervaardiging gebruikt worden, bevattende, afzonderlijk of te zamen:

meer dan 8 gewichtspercenten silicium,
meer dan 30 gewichtspercenten mangaan,
meer dan 30 gewichtspercenten chroom,
meer dan 40 gewichtspercenten wolfram,
meer dan 10 gewichtspercenten andere legeringselementen te zamen ...";

dat de door de Commissie gepubliceerde „Toelichtingen op het douanetarief van de Europese Gemeenschappen" ten aanzien van post 73.02 preciseren dat „hersmolten en tot ingots gegoten afvallen uit de ijzer- en staalbewerking, die de samenstelling bezitten van een ferrolegering en als toeslag worden gebruikt bij de vervaardiging van speciale staalsoorten, overeenkomstig hun aard (worden) ingedeeld onder een der onderverdelingen van post 73.02";

dat in de toelichtingen op post 73.03 (schroot) wordt gepreciseerd dat schroot, resten en afvallen, versmolten en tot ingots (zogenaamde afvalingots) gegoten, voor de toepassing van het tarief zijn te beschouwen als ferrolegeringen of als ingots en derhalve, „afhankelijk van hun samenstelling", onder een van de verschillende onderverdelingen van post 73.02, post 73.06 of post 73.15 vallen;

dat in de toelichtingen op post 73.15 ten aanzien van onderverdeling B-I-b-1-aa wordt gepreciseerd dat „afvalingots met de samenstelling van ferrolegeringen . . ., afhankelijk van hun samenstelling, moeten worden ingedeeld onder één van de onderverdelingen van post 73.02";

6 Overwegende dat, ofschoon post 73.02 op zichzelf geen antwoord geeft op de vraag welke betekenis aan de term „ferrolegeringen" moet worden toegekend, blijkens aantekening 1 c bij hoofdstuk 73 — en afgezien van enige andere, in casu niet betwiste criteria — de indeling van een waar onder ferrolegeringen, behalve van een minimum ijzergehalte, afhangt van de aanwezigheid van bepaalde non-ferrometalen in een verhouding die de in de aantekening vermelde percentages overschrijdt;

dat inzonderheid de aanwezigheid van meer dan 10 gewichtspercenten andere legeringselementen dan de uitdrukkelijk genoemde (silicium, mangaan, chroom en wolfram), moet leiden tot de indeling van een waar als waarop het onderhavige geding betrekking heeft, onder de ferrolegeringen van post 73.02;

dat geheel in overeenstemming met deze opvatting en als leidraad bij de afbakening van nauw verwante en daardoor gemakkelijk de verwarren tariefposten, in de vorenaangehaalde „Toelichtingen" van de Commissie wordt gewezen op het criterium van de „samenstelling" van produkten die tot de ene dan wel de andere post behoren;

dat daarentegen de indelingscriteria van aantekening 1 c geen rekening houden met factoren die eventueel van belang kunnen zijn voor een technische of commerciële omschrijving van het begrip ferrolegeringen, zoals het feit dat de legeringen uit nieuwe metalen of ertsen zijn vervaardigd en een vaste en nauwkeurig bepaalde samenstelling hebben;

7 Overwegende dat weliswaar het douanetarief in bepaalde gevallen rekening houdt met fabricagemethoden of de bestemming van de goederen, doch

omwille van de rechtszekerheid en een gemakkelijke controle in het algemeen en bij voorkeur gebruik maakt van indelingscriteria gebaseerd op de objectieve kenmerken en eigenschappen van de produkten, die bij inklaring geverifieerd kunnen worden;

dat in casu het criterium van het gehalte aan non-ferrometalen van produkten van de ijzer- en staalindustrie, dat de grondslag vormt van de criteria van aantekening 1 c bij hoofdstuk 73, deze functie vervult met het oog op een gemakkelijke indeling van de produkten onder de posten en onderverdelingen van het betrokken hoofdstuk;

dat bijgevolg, zodra een produkt vanwege zijn samenstelling onder een bepaalde tariefpost kan worden gebracht, een indeling naar analogie overeenkomstig algemene bepaling nr. 4 voor de toepassing van de nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief is uitgesloten, daar zodanige indeling volgens die bepaling slechts in aanmerking komt voor goederen „welke onder geen enkele post van het tarief vallen";

8 dat dus op de gestelde vraag moet worden geantwoord dat post 73.02 van het gemeenschappelijk douanetarief mede omvat „gietelingen" van versmolten schroot, die voldoen aan de materiële voorwaarden van aantekening 1 c bij hoofdstuk 73;

Ten aanzien van de kosten

9 Overwegende dat de kosten door de Commissie van de Europese Gemeenschappen wegens indiening harer opmerkingen bij het Hof gemaakt, niet voor vergoeding in aanmerking kunnen komen;

dat de procedure ten aanzien van partijen in het hoofdgeding als een aldaar gerezen incident is te beschouwen, zodat het Finanzgericht te Düsseldorf over de kosten heeft te beslissen;

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede Kamer),

uitspraak doende op de door het Finanzgericht Düsseldorf bij beschikking van 9 april 1976 gestelde vraag, verklaart voor recht:

Post 73.02 van het gemeenschappelijk douanetarief omvat mede „gietelingen" van versmolten schroot (smelterijprodukten), die

voldoen aan de materiële voorwaarden van aantekening 1 c bij hoofdstuk 73 van het gemeenschappelijk douanetarief.

Pescatore Mackenzie Stuart Touffait

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op zestien december negentienhonderdzesenzeventig.

De griffier

A. Van Houtte

De president van de Tweede Kamer

P. Pescatore

CONCLUSIE VAN DE ADVOCAAT-GENERAAL F. CAPOTORTI VAN 1 DECEMBER 1976 [1]

Mijnheer de president,
mijne heren rechters,

1. Het onderhavige verzoek om een prejudiciële beslissing betreft de uitlegging van de term „ferrolegeringen" in de zin van post 73.02 van het gemeenschappelijk douanetarief. Het Finanzgericht te Düsseldorf wenst een uitspraak over de draagwijdte van deze term ten einde een geschil tussen een Duits douanebureau en de te Düsseldorf gevestigde firma Luma te kunnen beslissen.

Deze firma importeert reeds jaren uit Groot-Brittannië wolframhoudend schroot in de vorm van zogenaamde gietelingen. Na op verzoek van de Duitse delegatie het probleem van de indeling van gesmolten en tot gietelingen gegoten wolframhoudend schroot van ferrolegeringen te hebben bestudeerd, heeft het Comité Nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief (ingesteld krachtens verordening nr. 97/69 van 16 januari 1969) op 20 oktober 1970 geadviseerd dit onder geen enkele tariefpost vermelde produkt gelijk te stellen aan „afvalingots" en derhalve in te delen onder post 73.15-B-I-b-1-aa. Dientengevolge werden de door Luma geïmporteerde goederen — blokken ijzerafval met een gehalte van ongeveer 30 % wolfram en minder dan 10 % kobalt — door de Duitse douane van oktober 1970 tot maart 1972 ingedeeld als afvalingots. Op 23 maart 1972 evenwel voerde genoemde firma schrootblokken in die naast 30 à 33 % wolfram meer dan 10 % kobalt bevatten. Op grond van dit kenmerk deelde het douanebureau de goederen in onder post 73.02 G betreffende „andere" ferrolegeringen (dat wil zeggen andere dan de sub A-F genoemde).

Gevraagd om vernietiging van deze beschikking, heeft het Finanzgericht te Düsseldorf krachtens artikel 177 EEG-Verdrag het Hof de volgende vraag voorgelegd:

1 — Vertaald uit het Italiaans.